

A bizonytalan tudás

KÖNYVKRITIKA - KETTEN EGY ÚJ KÖNYVRŐL - LXIV. évfolyam, 44. szám, 2020. október 30.

Ketten egy új könyvről – Szilágyi István: *Messze túl a láthatáron*. MMA Kiadó, Budapest, 2020, 512 oldal, 4800 Ft

Ennek a keresésnek, ennek a vívódásnak, ennek az egyértelműség iránti harcnak a bizonyítéka az a sok párbeszéd, mely a könyv második részében, az *Amerre a világban* olvasható. Ezt is láttuk már a *Hollóidőben*, ezt a kétosztatúságot, bár ott más dramaturgia működött: a *Lovat és papot egy krónikáért* volt a passzívabb, meditatívabb, a *Csontkorsók* az aktívabb, dinamikusabb tömb. Már az öregedő Szilágyi is folyamatosan azt figyelte, ahogy a szereplők figyelik magukat, s ahhoz, hogy legyen mit figyelniük, természetesen történnie kellett velük valaminek. De a történetek is mások ebben a könyvben. A *Hollóidőben* a hódoltság nagyon is felkavaró dúlásai, emberrablásai, túszejtése *mindenkivel* történtek, közösségek voltak. Az, ami Tompayval történik, legyen bár a felesége eltűnése vagy az elítélendők sorsa, *kizárólag* vele történik, abban az értelemben, hogy noha mindenki tudja, mivel vádolják Rekettye Pilát, a bíró gyötrelmei pusztán őt sújtják.